

Historia obrazu Matki Bożej Dobrej Rady (Święto Matki Bożej Dobrej Rady – 26 kwietnia)

Historia obrazu Matki Bożej Dobrej Rady jest związana z włoskim miasteczkiem Genazzano znajdującym się ok. 60 km od Rzymu. W czasach pogańskich była tam świątynia Wenus, ale już w V wieku wybudowano na tym miejscu kościół na cześć Matki Bożej, nazywany kościołem Matki Bożej Dobrej Rady. Gdy papież Sykstus III ogłosił zbiórkę pieniędzy na renowację bazyliki Matki Boskiej Większej w Rzymie, mieszkańcy Genazzano okazali się niezwykle hojni, dlatego w zamian miasto otrzymało tę ziemię na budowę owego kościoła. Z czasem kościół Matki Bożej Dobrej Rady popadł w ruinę i ten stan trwał do około połowy wieku XV.

Dzieje przybycia obrazu Matki Bożej Dobrej Rady z Albanii do Włoch są przepełnione cudownymi wydarzeniami. Ważną rolę w nich odgrywa pobożna włoska kobieta, Petruccia, której imię rzadko jest wymieniane. Była to bezdzietna wdowa i tercjarka zakonu św. Augustyna. Żyła w połowie XV wieku samotnie, poświęcając się modlitwie, a jako że mąż zostawił jej całkiem niemałe środki finansowe, jej szczególną troską stało się odrestaurowanie kościoła Matki Bożej Dobrej Rady. Miała wizję, w której Matka Boża wezwała ją do tego dzieła. Próbowwała zachęcać innych do pomocy przy renowacji kościoła, ale duch renesansu skutecznie ostudził wiarę i zapał mieszkańców wioski. Zamiast pomocy spotkała się z drwinami i niezrozumieniem. Nie traciła jednak nadziei i powtarzała, że przed jej śmiercią Matka Boża i św. Augustyn skończą pracę przez nią rozpoczętą.

Wierzy się, że fresk, który w cudowny sposób przybył do Genazzano z Albanii, pochodzi jeszcze z czasów apostoelskich. Od wieków odbierał cześć od albańskich katolików w mieście Shkodra. Szczególnie gorąco modlono się tu w najciemniejszych dla Albanii chwilach okupacji i prześladowań religijnych. Kiedy turecka armia napadła na Albanię i istniała groźba zbezczeszczenia wizerunku Matki Bożej, dwaj pobożni wierni dostali polecenie od Matki Bożej, aby przygotowali się na podróż i towarzyszyli freskowi gdziekolwiek się uda. Obraz uniósł się w górę i obleczony świetlistym, białym obłokiem, przez Adriatyk dotarł do Włoch, a wraz z nim dwaj wierni w cudowny sposób pokonali morze. Po przybyciu do Włoch, u bram Wiecznego Miasta zniknął im przed oczu. Wkrótce usłyszeli, że obraz w cudowny sposób pojawił się w Genazzano. Szybko udali się do tego miasta, gdzie odkryli swoją ukochaną Matkę Bożą. Osiedli się tam, a Genazzano stało się ich domem. Obraz szukając schronienia spoczął na ścianie jeszcze niewykończonego przez Petruccię kościoła w Genazzano. A działo się to w dniu św. Marka 25 kwietnia 1467 r. kiedy ludność miasta brała udział w dorocznym festynie na cześć patrona. Około czwartej po południu bawiący się ludzie usłyszeli niezwykle piękne dźwięki muzyki. Gdy oniemieli wpatrywali się w niebo, szukając źródła dźwięku, z przeciwnej strony czystego nieba tajemniczy obłok zstąpił na

zniszczone i niewykończone ściany kościoła. Na oczach tysięcy przerażonych biesiadników chmura odsunęła się i rozproszyła, odkrywając obraz Matki Bożej z Dzieciątkiem Jezus. Znajdował się on na szczycie nie ukończonej ściany, na wysokości zaledwie kilku stóp. Kościelne dzwony z całego miasta zaczęły bić w zgodnym rytmie przyciągając ludzi z odległych okolic. Petruccia, która modliła się gdzie indziej, przybyła także, gdy usłyszała dzwony, i rozpląkała się przed cudownym obrazem.

Fresk w niewyjaśniony sposób pozostaje w powietrzu, blisko ściany w kaplicy kościoła Matki Bożej Dobrej Rady od ponad pięciu stuleci. Są dokumenty opowiadające o cudownym charakterze obrazu ; nie jest on w żaden sposób przymocowany do ściany. Wydaje się on jakby zawieszony w powietrzu – odstęp między ścianą a obrazem wynosi około 2,5 cm. Jedynym miejscem podparcia jest dolny narożnik.

Tuż po cudownym przybyciu obrazu, Matka Boża zaczęła obsypywać ludność niezliczonymi łaskami uzdrowień, pocieszeń i innych, tak że datki popłynęły obfitym strumieniem i szybko ukończono renowację kościoła. Wiara i pobożność miejscowej ludności całkowicie się odnowiła. Wykaz cudów związanych z obrazem Matki Bożej Dobrej Rady i jego kopiami jest bardzo obszerny, zawiera opisy uzdrowień, wyproszonych łask oraz liczne cudowne interwencje, między innymi pomoc w zwycięstwie nad Turkami pod Lepanto w 1571 roku.

Pamięć o Matce Bożej Dobrej Rady jest od wieków wciąż żywa wśród albańskich chrześcijan. Katolicy z tego kraju obchodzą nie jedno, ale dwa święta ku czci Matki Bożej Dobrej Rady: 26 IV w całej Albanii i w trzecią niedzielę października w rejonie Scutari (Szkodry). Ludzie tysiącami przybywają z całego kraju, by zebrać się przed katedrą, gdzie kiedyś była Matka Dobrej Rady.

Wymownym przykładem czci Matki Bożej dobrej Rady był św. Alfons, który Jej obraz zawsze miał przy pracy na swym biurku, uciekając się do Najświętszej Dziewicy o pomoc we wszystkich trudnościach i wątpliwościach . Papieże Benedykt XIV, Pius IX i Leon XIII czcili Najświętszą Maryję Pannę pod tym tytułem i zapisali się do bractwa w Genazzano.

Zakon Augustianów rozszerzył kult Matki Bożej Dobrej Rady na cały świat. Dzisiaj kopie obrazu znajdują się we wszystkich augustiańskich kościołach i klasztorach. Papież Leon XIII dodał wezwanie „Matko Dobrej Rady, módl się za nami” do Litanii Loretańskiej. Dokumenty i rejestry sanktuarium potwierdzają ogromny kult i cześć dla Madonny z Genazzano.